

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234

NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/88/2024/2753/KS

Katowice, 14 marca 2024 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., Poz. 775 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 22 czerwca 2023 r. wniesionego przez Stowarzyszenie Tu i Teraz dla Przyszłości oraz odwołania z dnia 26 czerwca 2023 r. Małopolskiej Fundacji Wsparcia Ochrony Środowiska, reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Damiana Gronowskiego od decyzji Burmistrza Toszka z dnia 7 czerwca 2023 r., Nr NRŚ.6220.1.2021.EK określającą środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji p.n.: „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka”:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Anna Kajzerek – Dziwoki

Członek składu orzekającego – Kamila Koziara

na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 marca 2024 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji

Uzasadnienie

Decyzją z 7 czerwca 2023 r., Nr NRŚ.6220.1.2021.EK organ pierwszej instancji orzekł jak opisano powyżej. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej zostało wniesione odwołanie przez Stowarzyszenie Tu i Teraz Dla Przyszłości z siedzibą w Kieleczce. Zaskarżonej decyzji zarzucono: „1) naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 4 i pkt 7 lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (t.j. Dz. U. 2022 poz. 699, dalej: u.o.o.) oraz rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 roku w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. 2020 poz. 10, dalej: RozpMK) w zw. z § 24 uchwały XLI/405/2002 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 10 października 2002 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych i rozwojowych sołectwa Pniów (dalej m.p.z.p.P.) i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 10 marca 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1094, dalej: u.d.i.) poprzez określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji służącej przetwarzaniu odpadów innych niż odpady komunalne, chociaż na tereny infrastruktury

technicznej zlokalizowane na działce 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka mogą służyć lokalizacji inwestycji służących wyłącznie składowaniu odpadów komunalnych;

2) naruszenie § 24 m.p.z.p.P. polegające na braku zawarcia w treści decyzji zakazu składowania i przetwarzania na działce 793/22 odpadów spoza terenu powiatu gliwickiego;

3) naruszenie art. 66 ust. 1 lit. c u.d.i. w zw. z art. 62 ust. 1 pkt 1 lit, a u.d.i. polegające na wydaniu decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji inwestycji pomimo niewskazania w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jak i w toku postępowania poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji jakichkolwiek informacji związanych z zanieczyszczeniami powietrza związanymi z kompostowaniem metodą pryzmową;

4) naruszenie art. 77 ust. 1 pkt 3 u.d.i. w zw. z art. 7 i art. 77 k.p.a. oraz art. 107 paz. 3k.p.a. polegające na pominięciu zobowiązania inwestora do wykonania dokumentacji hydrogeologicznej pomimo wskazania takiej konieczności w opinii Marszałka Województwa Śląskiego tylko na tej podstawie, że okoliczność ta nie została wskazana w uzgodnieniu z Dyrektorem Regionalnym Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, podczas gdy Dyrektor Regionalny w uzgodnieniu kwestii konieczności sporządzenia takiej dokumentacji w ogóle nie poruszył co uzasadnienie zaskarżonej decyzji zdaje się sugerować - na skutek czego naruszono wymagania przedstawione w opinii Marszałka Województwa oraz nie wyjaśniono ponad wszelką wątpliwość wpływu planowanego przedsięwzięcia na bezpieczeństwo wód podziemnych i powierzchniowych;

5) naruszenie art. 75 k.p.a. w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 u.d.i. polegające na oddaleniu wniosku Burmistrza Miasta Pyskowice o dopuszczenie dowodu z pisma Burmistrza Miasta Pyskowice z dnia 18 lutego 2022 roku wraz z dokumentacją fotograficzną w związku z podejrzeniem składowania lub przetwarzania odpadów niewiadomego pochodzenia ze względu na brak znaczenia wskazanej okoliczności dla niniejszej sprawy podczas gdy w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawiera w pkt 2.2 sformułowania odnoszące się do aktualnego zagospodarowania działki, która m.in. ma być nieutwardzona, wykorzystywana jako grunty orne oraz łąki i pastwiska, podczas gdy z omawianej dokumentacji i wiedzy mieszkańców Paczynki, wynika, że działka ta jest obecnie zagospodarowana w odmienny sposób, co dyskwalifikuje w tym zakresie raport przedstawiony przez inwestora i przemawia za wydaniem decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia;

6) naruszenie art. 7 i art. 77 k.p.a. polegające na ustaleniu, że teren działki nie jest zagrożony powodzią w oparciu o Hydroportal, podczas gdy w toku postępowania okazało się, że informacje posiadane przez organ I instancji i Wody Polskie w zakresie stanu potoku Pniówka nie były aktualne, a z dostępnych informacji wynika, że w rejonie dorzecza rzeki Pniówka zdarzały się zarówno podtopienia jak i przerwania oraz podmycia wału przeciwpowodziowego;

7) naruszenie art. 7 i 77 k.p.a. polegające na poprzestaniu w zakresie ustaleń faktycznych dotyczących występowania gatunków chronionych w rejonie przedmiotowej działki na raporcie o oddziaływaniu na środowisko i braku uwag organów uzgadniających i opiniujących, podczas gdy w świetle dostępnych danych na omawianym terenie występują gatunki chronione;

8) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wskazane w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko środki zabezpieczające płytę do pryzmowania są wystarczające podczas gdy lokalne warunki przemawiają za uznaniem, że są one dalece nieadekwatne.”

Mając na uwadze powyższe stowarzyszenie wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji i wydanie decyzji odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji

przedsięwzięcia dla inwestycji p.n. „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka”, a z ostrożności procesowej o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Pismem z dnia 30 czerwca 2023 r., znak: NRŚ.6220.1.2021.Ek organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz aktami sprawy do organu odwoławczego.

Pismem z dnia 26 czerwca 2023 r. odwołanie od ww. decyzji wniosła Małopolska Fundacja Wsparcia Ochrony Środowiska, reprezentowana przez pełnomocnika adwokata Damiana Gronowskiego, który zaskarżonej decyzji zarzucił:

„1) naruszenie § 24 pkt 1 i art. 24 pkt 4 ppkt 6 Uchwały nr XLI/405/2002 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 10 października 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych i rozwojowych Sołectwa Pniów (zwanej dalej „MPZP”) w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwaną dalej „u.o.o.ś. ”) poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, którego realizacja jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie: dopuszczenia na obszarze planowanej inwestycji oznaczonej symbolem „Xlt” jedynie składowania odpadów, — zakazu składowania na obszarze terenu „Xlt” odpadów spoza powiatu gliwickiego;

2) naruszenie § 1 i § 3 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów w zw. z art. 4 ust. 3 ustawy o odpadach poprzez błędne określenie odpadów w postaci zrębków i słomy jako odpadów o kodzie 20 02 01 (odpady ulegające biodegradacji), podczas gdy zgodnie z załącznikiem do ww. rozporządzenia zrębki zalicza się do odpadów o kodzie 02 01 07, zaś słomę do odpadów o kodzie 0201 03;

3) naruszenie art. 11 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez sporządzenie uzasadnienia Decyzji niespełniającego warunków formalnych tj. brak wskazania faktów, które Organ I instancji uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, w tym niewyjaśnienie zasadności przesłanek, którymi Organ I instancji kierował się przy załatwieniu sprawy;

4) naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 3b u.o.o.ś. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez niezabranie materiału dowodowego w sposób wyczerpujący i dokonanie ustaleń faktycznych w oparciu o niekompletny raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (zwany dalej „Raportem ”) który nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, albowiem nie zawiera informacji dotyczących powiązań z innymi przedsięwzięciami planowanymi lub w trakcie realizacji w obszarze działki nr 793/22 w Paczynie, w szczególności z planowanym zamierzeniem polegającym na budowie biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą m.in. na ww. działce przez Wnioskodawcę oraz przedsięwzięciem IGOMA sp. z o.o., dla której udzielone zostało zezwolenie na przetwarzanie odpadów o kodzie 19 08 05 m.in. na ww. działce nr 793/22;

5) naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez brak weryfikacji zawartych w Raporcie (i jego uzupełnieniach) założeń i informacji dotyczących długości okresu kompostowania odpadów, a także wydajności instalacji, które to założenia i informacje są sprzeczne z danymi podawanymi przez dostawców technologii, przedstawicieli nauki, a także wymaganiami zawartymi w dokumentach wydawanych przez organy władzy państwowej, czego konsekwencją było dokonanie przez Organ I instancji błędnych ustaleń faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy;

6) naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 66 ust. 5 u.o.o.ś. w zw. z art. 204 ustawy — Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 207 ust. 1 i 1 a ustawy Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 15 ust. 3 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE

(zwanej dalej „Dyrektywą”) oraz art. 1 Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów (zwanej dalej „Decyzja Wykonawczą”) poprzez poczynienie ustaleń faktycznych w oparciu o niekompletny Raport, niezawierający porównania proponowanej technologii w instalacji przeznaczonej do przetwarzania odpadów o kodzie 20 02 01 i dopuszczenie przetwarzania tych odpadów metodą pryzmowania w systemie otwartym na płycie kompostowej bez wymogu ograniczenia emisji do powietrza pyłu, związków organicznych oraz związków zapachowych H₂S i NH₃ poprzez zastosowanie techniki adsorpcji, filtra biologicznego, filtra tkaninowego lub utleniania termicznego albo oczyszczania na mokro, a co za tym idzie, nienałożenie w zaskarżonej Decyzji obowiązku przetwarzania odpadów zgodnie z BAT 14 i BAT 34 dla przetwarzania odpadów o kodzie 200201.”

Pełnomocnik ponadto zaskarżył postanowienie Marszałka Województwa Śląskiego z dnia 14 września 2021 r. znak: OS-WS-7030.15.2021, w całości, zarzucając mu naruszenie art. 66 ust. 5 u.o.o.ś. poprzez oparcie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę opinii o niekompletny Raport, niezawierający porównania proponowanej technologii w instalacji przeznaczonej do przetwarzania odpadów o kodzie 20 02 01 i w rezultacie naruszenie art. 204 ustawy — Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 207 ust. 1 i 1 a ustawy Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 15 ust. 3 Dyrektywy oraz art. 1 Decyzji Wykonawczej poprzez nienałożenie w zaskarżonym postanowieniu obowiązku hermetyzacji procesu przetwarzania odpadów, który to obowiązek wynika z treści BAT 14 i BAT 34, a w konsekwencji pozytywne zaopiniowanie przedsięwzięcia niespełniającego opisanych wyżej wymogów.

W konsekwencji pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odmówienie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z uwagi na niezgodność planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lub ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094), dalej jako „ustawa” ; „ustawa ooś” .

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu ustawy, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3 a stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość *udziału* społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do brzmienia art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z *udziałem* społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl art. 80 ust. 2 zd. 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86,

podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionych odwołań i stwierdziło że są one dopuszczalne. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia odwołań i stwierdziło, że odwołania zostały złożone w terminie.

Kolegium wskazuje, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego

Art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W myśl § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Zgodnie z § 2a ww. przepisu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. Stosownie do brzmienia § 2b przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Natomiast stosownie do § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to,

że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołań Kolegium wskazuje, że orzekając w ww. sprawie, orzeka w ramach związania prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 4 grudnia 2023 r., sygn. akt: II SA/Gl 1521/23 w sprawie ze sprzeciwu Małopolskiej Fundacji Wsparcia Ochrony Środowiska oraz K.T.M. Sp. z o.o. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OS/41.9/721/2023/15252/KS z dnia 4 sierpnia 2023 r. Wyrokiem tym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach uchylił decyzję Kolegium Nr SKO.OS/41.9/721/2023/15252/KS z dnia 4 sierpnia 2023. W uzasadnieniu ww. wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wskazał, że: „(...)Organ odwoławczy wskazał m. in., że postępowanie przed organem I instancji obarczone było wadą w postaci

nieprawidłowo wystawionego pełnomocnictwa dla osoby reprezentującej inwestora. Nic nie stało na przeszkodzie, by nawet na etapie postępowania odwoławczego wyjaśnić tą kwestię i zwrócić się o ewentualnie dosłanie dodatkowego dokumentu (zwłaszcza, że wcześniej SKO rozpoznawało już sprawę i decyzją z dnia 8 grudnia 2022 r. uchyliło decyzję organu I instancji, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania. Ustanowionemu jednoosobowo pełnomocnikowi Spółki doręczano wręcz postanowienia i decyzję SKO z dnia 8 grudnia 2022 r., co świadczy o niekonsekwencji i narusza zasadę zaufania do organu). SKO jest dodatkowo niespójne w swej argumentacji. Z jednej strony pisze stanowczo o wadliwości umocowania, a innym miejscu wskazuje: „Na pełnomocnictwie widnieje jeden nieczytelny podpis, niedający się zidentyfikować i zweryfikować czy pochodzi od podmiotu uprawnionego do działania w imieniu inwestora. (...) W spółce ustalono prokurę samoistną, jednakże nie jest wiadomym czy to prokurent udzielił ww. pełnomocnictwa.” (s. 9 decyzji). Skoro SKO nie potrafiło zweryfikować podpisu i ustalić od kogo pochodzi, to tym bardziej nie powinno przesądzać o wadliwości reprezentacji. Kwestie wątpliwe można było ustalić nawet na etapie postępowania odwoławczego. SKO nadto stwierdziło, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie spełnia wszystkich wymogów ustawowych, a organ I instancji nie zauważył jego braków. Kolegium podało, że w raporcie warianty alternatywny i najkorzystniejszy dla środowiska są pozornie różne od proponowanego przez wnioskodawcę, co pozostało poza oceną organu I instancji. Stanowisko organu odwoławczego jest jednak bardzo ogólnikowe (większa część rozważań dotyczy przepisów i dotychczasowego orzecznictwa). Zdyskwalifikowanie tego rodzaju dokumentu wymagałoby rozważań pogłębionych i wskazania konkretnych wad. Posługiwanie się ogólnikami, bez wystarczającego zindywidualizowania zarzutów w tym zakresie, nie może zostać zaakceptowane. Nie jest zrozumiałym stanowisko SKO, że „(...) w ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji powinien również odnieść się do zarzutów odwołań” (s. 10 decyzji SKO). Jest to rola organu odwoławczego, a nie organu I instancji. Takie zalecenie SKO świadczy o przeniesieniu kompetencji przypisanych SKO na inny organ. Dodatkowo Kolegium podniosło, że nie można wykluczyć, iż przedsięwzięcie będzie się mieścić w zakresie przeznaczenia uzupełniającego w m.p.z.p. (s. 10 decyzji). Uznało, że brak jakiegokolwiek postępowania wyjaśniającego i analizy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinien zostać uzupełniony w ponownie prowadzonym postępowaniu. Należy jednak wskazać, że analizy prawnej w świetle przepisów powszechnie obowiązujących może dokonać także SKO, zwłaszcza że w tym zakresie nie zleciło przeprowadzenia szeroko zakrojonego postępowania dowodowego. SKO pisze nadto: „(...) ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy (...)” (s. 11 decyzji). Z drugiej jednak strony SKO pisze: „(...) organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, w ramach czynności niecierpiących zwłoki, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy” (s. 11 decyzji). Z części zaleceń SKO wynika zatem, to organ I instancji powinien ponownie rozpoznać sprawę, a z innej części zaleceń wynika, że do załatwienia sprawy właściwy jest inny organ. Nie jest to stanowisko spójne. Skoro wydanie decyzji kasatoryjnej powinno być traktowane wyjątkowo, to musi być poprzedzone dokładnymi i przekonującymi rozważaniami w tym zakresie. Odniesienie się w sposób wiążący do kwestii materialnoprawnych sprawy nie jest tu możliwe, z uwagi na charakter postępowania zainicjowanego sprzeciwem. Sąd wypowiada się jedynie co do zasadności zastosowania art. 138 52 k.p.a., przez co nie może odnosić się merytorycznie do sprawy (zob. art. 64e p.p.s.a.), ani tym bardziej czynić ustaleń za organy. Te kwestie będą podlegały weryfikacji na kolejnych etapach sprawy, po przeprowadzeniu prawidłowego postępowania administracyjnego. Po jego zakończeniu ewentualnie staną się przedmiotem kontroli przez WSA, w razie wniesienia skargi. Obecnie

Sąd nie może też przesądzać treści rozstrzygnięcia organu. Jest tak, gdyż w postępowaniu w przedmiocie sprzeciwu przed sądem nie biorą udziału uczestnicy, a jedynie strona skarżąca i organ, który wydał zaskarżoną decyzję (art. 64b 5 3 p.p.s.a.). Stąd czynienie jakichkolwiek merytorycznych ocen i związanie nimi na przyszłość (art. 153 p.p.s.a.), i to w składzie jednoosobowym (art. 64d 51 w zw. z art. 16 52 p.p.s.a.), gdy podstawą jest orzekanie trzyosobowo (art. 16 51 p.p.s.a.), mogłoby naruszyć prawa takich stron, które w postępowaniu sądowym z woli ustawodawcy nie uczestniczą. Byłoby to naruszenie ich prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji) oraz standardów unijnych, związanych z funkcjonowaniem państwa prawa. Dlatego ustawodawca w taki sposób ukształtował procedurę sądownoadministracyjną i wyłączył w ramach rozpoznania sprzeciwu możliwość wiążącego orzekania w aspektach wykraczających poza treść art. 138 52 k.p.a. Wszystkie powyższe uchybienia art. 138 52 k.p.a. stwarzają podstawę do uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia na podstawie art. 151a 51 p.p.s.a. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ powinien mieć na uwadze powyższe ustalenia. Należy dążyć do możliwie szybkiego załatwienia sprawy przez organ odwoławczy w sposób merytoryczny. Zarzuty odwołania powinny być w całości rozpoznane. W przypadku konieczności uchylenia rozstrzygnięcia organu I instancji należy szczegółowo to uzasadnić w oparciu o przesłanki z art. 138 52 k.p.a., w tym wskazać jednoznacznie na zakres postępowania dowodowego podlegającego uzupełnieniu.”

Nadmienić w tym miejscu należy, że istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma zatem regulacja zawarta w art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm), dalej jako „p.p.s.a”, zgodnie z którą ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie. Ponadto w myśl art. 170 p.p.s.a. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe, a w przypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Wyjaśnić przy tym należy, że ocena prawna, o której stanowi analizowany przepis, może dotyczyć zarówno samej wykładni prawa materialnego i procesowego, jak i braku wyjaśnienia w kontrolowanym postępowaniu administracyjnym istotnych okoliczności stanu faktycznego. Zarówno organ administracji, jak i sąd, rozpatrując sprawę ponownie, obowiązane są zastosować się do oceny prawnej zawartej w uzasadnieniu wyroku, bez względu na poglądy prawne wyrażone w orzeczeniach sądowych w innych sprawach. W orzecznictwie podkreśla się przy tym, iż działania naruszające tę zasadę muszą być konsekwentnie eliminowane przez uchylanie wadliwych z tego powodu rozstrzygnięć administracyjnych, już chociażby z uwagi na związanie wcześniej przedstawioną oceną prawną także i samego sądu administracyjnego (por. wyroki NSA: z dnia 21 października 1999 r., sygn. akt IV SA 1681/97 i z dnia 1 września 2010 r., sygn. akt I OSK 920/10, wyrok WSA w Łodzi z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt: II SA/Łd 1146/18). Zatem ocena prawna traci moc wiążącą tylko w przypadku zmiany prawa, zmiany istotnych okoliczności faktycznych sprawy (ale tylko zaistniałych po wydaniu wyroku, a nie w wyniku odmiennej oceny znanych i już ocenionych faktów i dowodów) oraz w wypadku wzruszenia we właściwym trybie orzeczenia zawierającego ocenę prawną. Z tych względów przyjęć zatem należy, że "związanie wojewódzkiego sądu administracyjnego oceną prawną" w rozumieniu art. 153 p.p.s.a. oznacza, iż nie może on formułować nowych ocen prawnych - sprzecznych z wyrażonym wcześniej poglądem, a zobowiązany jest do podporządkowania się mu w pełnym zakresie oraz konsekwentnego reagowania poprzez treść nowego wyroku (por. wyrok NSA z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt I FSK 985/16).”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, kierując się zatem wskazaniem co do dalszego prowadzenia postępowania w sprawie, zawartymi w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 4 grudnia 2023 r., sygn. akt: II SA/Gl 8 1521/23,

po ponownym przeprowadzeniu postępowania w sprawie postanowiło orzec w oparciu o 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego i utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji.

Przechodząc zatem do kontroli zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji, mając na uwadze powyższe wskazania Sądu wiążące organy orzekające w tej sprawie, Kolegium wskazuje, mając na uwadze zacytowany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach oraz wyjaśnienia inwestora zawarte w sprzeciwie, iż „Pełnomocnictwo (red Kolegium: Pani Annie Witkowskiej do złożenia wniosku o wydanie decyzji środowiskowej w imieniu K.T.M. Sp. z o.o.) zostało udzielone i podpisane przez prokurenta samoistnego Kamila Kozere, w całkowitej zgodności z zasadami reprezentacji Spółki ujawnionymi w KRS. Dokument ten, ani podpis prokurenta, nigdy nie zostały zakwestionowane na żadnym etapie postępowania, prawidłowości i ważności pełnomocnictwa nigdy nie kwestionowała K.T.M. Sp. z o.o., uznając je za w pełni ważne i udzielone przez Spółkę.” – iż wniosek strony o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji p.n.: „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka" jest prawidłowy . Do wniosku dołączono raport o oddziaływaniu na środowisko planowanego przedsięwzięcia wraz z wymaganymi załącznikami.

Tak złożony wniosek zawierał wszystkie prawem przewidziane elementy, wynikające z treści art. 74 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

W tym zakresie organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił ww. wniosek oraz określił rodzaj i charakter przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z uwagi na okoliczność, że przedmiotowe przedsięwzięcie przedsięwzięciem mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jako instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady ro ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego ia rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Di U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.) organ pierwszej instancji słusznie wszczął przeprowadził postępowanie w sprawie wydania decyzji o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie było prawidłowe.

W trakcie toczącego się postępowania Burmistrz Miasta Toszek przeprowadził szereg czynności wyjaśniających w sprawie i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a następnie wydał zaskarżoną decyzję.

Kolegium podnosi, że organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił zasięg oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. Następnie, w oparciu o ww. ustalenie organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że inwestor nie jest jedyną stroną tego postępowania i prawidłowo ustalił krąg stron tego postępowania i ustalenia te Kolegium w niniejszej sprawie przyjmuje. Organ pierwszej instancji wskazał, że strony postępowania organ określił zgodnie z zapisem art. 74 ust. 3a ustawy biorąc pod uwagę ,iż stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariacie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Ujawniono również, iż w przypadku jednej ze stron postępowania zaistniał przypadek nieujawnionego stanu prawnym w myśl w art. 3h ustawy OOS przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich

ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

W ocenie Kolegium ustalenia organu pierwszej instancji w tym zakresie są prawidłowe i Kolegium w całości je podziela. Analiza akt sprawy dokonana przez Kolegium nie zezwala na przyjęcie, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na określenie kręgu stron w postępowaniu w inny sposób, niż uczynił to organ pierwszej instancji.

Kolegium wskazuje, że przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Toszek. Zgodnie z Uchwałą nr XVI/174/2004 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 21 maja 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 59, poz.1876) oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych i rozwojowych sołectwa Pniów, zatwierdzonym Uchwałą Nr XLI/405/2002 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 10 października 2002 r. (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 30, poz. 851). Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22, obręb ewidencyjny Paczynka. Dla potrzeb Zakładu przeznaczona będzie części działki o numerze 793/22 o powierzchni ok. 14.913,17 m². Teren działki o numerze 793/22, położony jest w obrębie ewidencyjnym Paczynka, oznaczony jest symbolami: 12 ZE - tereny łąk i pastwisk, zieleni niskiej i wysokiej wzdłuż cieków wodnych i obniżeń • terenowych, Mt - tereny infrastruktury technicznej - składowisko odpadów komunalnych, RP - terenu użytków rolnych. Obszar, na którym planowana jest inwestycja obejmuje część działki o numerze 793/22 i w całości znajduje się na terenach oznaczonych symbolem XIIt -tereny infrastruktury technicznej.

Organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu przeprowadził analizę zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych i rozwojowych sołectwa Pniów, uchwalonym uchwałą Nr XLI/405/2002 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 10 października 2002r. oraz miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Toszek, uchwalonym uchwałą Nr XVI/174/2004 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 21 maja 2004r. W związku z powyższym tutejszy organ zlecił wykonanie opinii urbanistycznej w zakresie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Toszek. Opinię urbanistyczną Toszl/5/2019 z dnia 26 marca 2021 r. wykonał mgr inż. arch. Leszek Kula.

Biorąc po uwagę powyższe, jak i wskazania wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 4 grudnia 2023 r., sygn. akt: II SA/Gl 1521/23 Kolegium przeprowadziło analizę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych i rozwojowych sołectwa Pniów oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Toszek i doszło do tych samych ustaleń co organ pierwszej instancji. Planowana inwestycja realizowana będzie na terenie części działki nr 793/22 położonej w Pacynce, oznaczonej symbolem Mt - tereny składowiska odpadów. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych i rozwojowych sołectwa Pniów, tereny, te, mogą być w całości wykorzystane na cele zgodne z ich przeznaczeniem podstawowym lub częściowo na cele przeznaczenia podstawowego, dopuszczalnego lub/i uzupełniającego, na zasadach ustalonych w przepisach niniejszej uchwały. Przedmiotowa inwestycja polegająca na odzysku odpadów podlegających kompostowaniu metodą pryzmowania w systemie otwartym na płycie kompostowej oraz w zamkniętych komorach kontenerowych jest dopuszczalna w przeznaczeniach oraz warunkach zagospodarowania terenów o symbolach jw.

Dalej mając na uwadze wytyczne wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 4 grudnia 2023 r. oraz wyjaśnienia inwestora zawarte w sprzeciwie, iż „Należy zauważyć, że z przytoczonego przez organ odwoławczy orzecznictwa wynika, że tylko wariant alternatywny powinien różnić się od wariantu zaproponowanego przez wnioskodawcę. W tym

względnie raport całkowicie spełnia wymagania ustawowe, gdyż analizuje warianty odmienne od wariantu przyjętego przez wnioskodawcę, w tym kompostowanie odpadów w rękawach foliowych, wiążące się z koniecznością większego rozdrabniania masy roślinnej oraz lokalizację inwestycji w innym miejscu, które zostało odrzucone ze względu na większą bliskość obszarów zamieszkałych oraz niezgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Raport ocenia, że wariant zaproponowany przez wnioskodawcę jest najkorzystniejszy ze względów środowiskowych, lokalizacyjnych i ekonomicznych, co jest podstawą jego przyjęcia przez wnioskodawcę. Przyjęcie tego wariantu jako najkorzystniejszego nie jest automatyczne, lecz zostało szczegółowo merytorycznie uzasadnione w raporcie, w tym zwłaszcza pod względem jego oddziaływania na środowisko.”, Kolegium uznaje, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawiera wszystkie elementy.

Również, zgodnie z przepisami prawa organ pierwszej instancji, zapewnił udział społeczeństwu w toczącym się postępowaniu. Obwieszczeniami wydanymi na podstawie art. 33 ust. 1 w związku z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organ pierwszej instancji podał do publicznej wiadomości prawem nakazane informacje, w tym miejsce i termin, w którym można zapoznać się z materiałem zebrany w sprawie, oraz termin do zgłaszania uwag w sprawie. Obwieszczeniem Burmistrz Toszka z dnia 18 stycznia 2022 r. zawiadomił o w sprawie przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przed wydaniem decyzji środowiskowej na realizację przedsięwzięcia p.n.: „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka”. W obwieszczeniu wskazano 30 dniowy termin na składanie uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie, od dnia podania obwieszczenia do publicznej wiadomości.

W ramach postępowania z udziałem społeczeństwa w wyznaczonym terminie różne podmioty, w tym strony zgłosiły uwagi i wnioski. Organ pierwszej instancji w uzasadnieniu decyzji opisał udział społeczeństwa w postępowaniu. I tak w dniu 18 lutego wpłynęło pismo Mieszkańców Paczynki oraz Sołtysa Sołectwa Paczynka zawierające zastrzeżenia do realizacji przedmiotowej inwestycji. Organ pierwszej instancji odniósł się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji do poszczególnych zarzutów. W dnia 21 lutego 2022 r., wpłynęło także pismo Sołtysa oraz Rady Sołectkiej Pniowa. Uwagi i wnioski w nim zawarte nie zostały rozpatrzone, ponieważ wpłynęło ono po wyznaczonym, 30 dniowym terminie na składanie uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie, od dnia podania obwieszczenia do publicznej wiadomości (tj.19.01.2022 r. -18.02.2022 r.).

Następnie organ pierwszej instancji dokonał uzgodnienia i zasięgnął opinii organów współdziałających, w tym: opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gliwicach, który opinią z dnia 9 kwietnia 2021 r. znak NS/ZNS-Gm-524-10(1)/21 uzgodnił pozytywnie warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia; Marszałka Województwa Śląskiego, który postanowieniem nr 811/OS/2021, z dnia 14 września 2021r., zaopiniował warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia; Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, który opinią z dnia 17 listopada 2021 r., znak WOOS.4221.14.2021.MP.7 uzgodnił i określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia; Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który opinią z dnia 8 grudnia 2021 r., znak GL.RZŚ.4360.17.2021.KWKS uzgodnił i określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Następnie organ pierwszej instancji dokonał analizy uzgodnień współdziałających organów w powiązaniu z przedstawionymi założeniami raportu o oddziaływaniu na środowisko w tym w zakresie przedstawionych w nim wariantów realizacji inwestycji i ewentualnego wystąpienia kumulacji oddziaływań. Organ pierwszej instancji w całości uwzględnił opinię

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gliwicach znak NS/ZNS-Gm-524-10(1)/21 z dnia 9 kwietnia 2021 r., uwzględnił warunki uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawarte w postanowieniu znak WOOŚ.4221.14.2021.MP.2 z dnia 17 listopada 2021 r., wziął pod uwagę warunki realizacji inwestycji wskazane przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w postanowieniu znak GL.RZŚ.4360.17.2021.KWK5 z dnia 8 grudnia 2021 r. Oraz po zapoznaniu się z postanowieniem Marszałka Województwa Śląskiego Nr 811/OS/2021 dnia 14 września 2021 r. organ pierwszej instancji częściowo uwzględnił je w wydanej decyzji.

W toku trwającego postępowania organ pierwszej instancji zapewnił stronom i podmiotom na prawach strony czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Organ pierwszej instancji w uzasadnieniu decyzji opisał udział stron w postępowaniu.

Z kolei przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu pierwszej instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i pełnomocnikowi strony czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu pierwszej instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Kolegium wskazuje także, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, co oznacza, że w przypadku wykazania, że przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko organ winien uwzględnić wnioski i ustalić środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia.

Z kolei decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Mianowicie organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ustawie i należą do nich np:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z planem zagospodarowania przestrzennego (art.80 ust.2 ustawy);
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art.80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy);
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1m ustawy;
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art.34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust.2 ustawy);
- wykazanie, że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy. (art.81 ust.3 ustawy) (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 7 czerwca 2017 r., sygn. akt: IV SA/Po 121/17).

Biorąc pod uwagę powyższe Kolegium nie stwierdziło, aby w sprawie zachodził któryś z ww. przypadków. Planowane przedsięwzięcie jest zgodne z planem zagospodarowania przestrzennego, co wskazano powyżej. Organ współdziałający uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia, a zatem w sprawie nie zachodzi przypadek o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy. W sprawie nie zachodzi również przypadek opisany w art. 81 ust. 1m ustawy. Z akt sprawy wynika również, że nie zachodzi przypadek przewidziany w art. 81 ust.2 ustawy.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu pierwszej instancji dokonane w postępowaniu, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja. Orzekając w ramach związania wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 4 grudnia 2023 r., sygn. akt: II SA/GI 1521/23 Kolegium przeprowadziło raz jeszcze postępowanie w sprawie i doszło do takich samych wniosków jak organ pierwszej instancji.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu pierwszej instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i pełnomocnikowi strony czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu pierwszej instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne.

Kolegium zauważa dalej, że zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji w pozostałym zakresie zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. Kolegium podziela stanowisko organu pierwszej instancji zawarte w zaskarżonej decyzji.

Decyzja ta została doręczona wszystkim stronom i pełnomocnikowi, występującym w postępowaniu.

Z uwagi na powyższe Kolegium, w oparciu o art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego, orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołań Kolegium stwierdza, że argumenty zawarte w nich zawarte nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po ponownym przeprowadzeniu postępowania w sprawie oraz mając na uwadze związanie wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 4 grudnia 2023 r., sygn. akt: II SA/GI 1521/23 nie stwierdziło wadliwości postępowania organu pierwszej instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w odwołaniach uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało zarzuty odwołań za niezasadne. Kolegium ma świadomość uciążliwości jakie niesie ze sobą planowane przedsięwzięcie, jednakże jak już wskazano powyżej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, a decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Powyżej zostały wymienione. W przedmiotowej sprawie Kolegium takich przypadków nie odnotowało. Zaznaczy również należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wyznacza jedynie środowiskowe ramy realizacji przedsięwzięcia mające na celu ochronę środowiska przy realizacji przedsięwzięcia (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt: II SA/OI 836/17). Nadmienić przy tym należy, iż organ pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie, w ramach którego zebrał materiał

dowodowy pozwalający na wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji.

Dalej Kolegium podnosi, iż organ pierwszej instancji po zapoznaniu się z postanowieniem Marszałka Województwa Śląskiego Nr 811/OS/2021 dnia 14 września 2021 r. przeanalizowaniu wskazanych warunków częściowo uwzględnił je w wydanej decyzji. Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i może negatywnie oddziaływać na wody podziemne, w tym powodować ich zanieczyszczenie, w związku z czym organ pierwszej instancji rozważył, zgodnie z zaleceniami Marszałka Województwa Śląskiego, zobowiązanie inwestora do sporządzenia dokumentacji hydrogeologicznej, jak i sporządzenie przez inwestora analizy możliwości zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych. Po przeanalizowaniu zapisów raportu oddziaływania na środowisko wraz z jego uzupełnieniami oraz opinii i uzgodnień organów współdziałających, a w szczególności Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie jako administratora potoku Pniowskiego, który w swoim uzgodnieniu nie wskazał na konieczność wykonania dokumentacji hydrologicznej tutejszy organ pierwszej instancji nie stwierdził konieczności i nie zobowiązał inwestora do wykonania dokumentacji hydrologicznej ani też przedmiotowej analizy.

Kolegium odnosząc się dalej do zarzutów odwołań wskazuje, iż pismem z dnia 15 kwietnia 2022 r. Burmistrz Miasta Pyskowice zwrócił się do Burmistrza Toszka o dopuszczenie dowodu z pisma Burmistrza Miasta Pyskowice z dnia 18 lutego 2022 r., znak GK.606.001.2022, GK.KW.0023.2022 złożonego w związku z podejrzeniem składowania lub przetwarzania odpadów niewiadomego pochodzenia na terenie nieruchomości 793/22, obręb ewidencyjny Paczynka, wraz z dokumentacją zdjęciową. Po przeprowadzeniu analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie, w tym dowodu z pisma Burmistrza Miasta Pyskowice z dnia 18 lutego 2022 r., znak GK.606.001.2022, GK.KW.0023.2022 doszedł do wniosku, że okoliczność faktyczna będąca przedmiotem dowodu, nie ma znaczenia dla sprawy i postanowieniem z dnia 13 maja 2022 r. postanowił nie dopuścić dowodu z pisma Burmistrza Miasta Pyskowice z dnia 18 lutego 2022 r., znak GK.606.001.2022, GK.KW.0023.2022 złożonego w związku z podejrzeniem składowania lub przetwarzania odpadów niewiadomego pochodzenia na terenie nieruchomości 793/22, obręb ewidencyjny Paczynka. Zgodzić się przyjdzie ze stanowiskiem organu pierwszej instancji ponieważ sprawy administracyjnej objętej ww. pismem nie obejmuje przedmiot postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Ponadto wskazać przyjdzie, iż planowane przedsięwzięcie znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód podziemnych nr 330n- zbiornik Gliwice oraz leży poza terenami ochrony pośredniej strefy ochronnej ujęcia wody, poza obszarami ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a także poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Przy spełnieniu określonych w niniejszej decyzji warunków, realizacja inwestycji prawdopodobnie nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 59, i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, a ustanowionych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz.U. 2016 poz. 1967).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2023r., Poz. 1634 z późn. zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2019r., Poz. 1634 ze zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

- 1/. Stowarzyszenie Tu i Teraz dla Przyszłości, ul. Wiejska 14, 44 – 187 Kieleczka
- 2/. Burmistrz Miasta Toszek, ul. Bolesława Chrobrego 2, 44 – 180 Toszek – wraz z aktami sprawy
- 3/. Adwokat Pan Damian Gronowski – pełnomocnik Małopolskiej Fundacji Wsparcia Ochrony Środowiska z siedzibą w Krakowie
SGB Gardulska, Bacewicz i partnerzy – adwokaci i doradca podatkowy,
ul. Kielecka 29B, 31 – 523 Kraków
- 4/. Pani Anna Kamińska – pełnomocnik „EURO-EKO-POL” Leszek Kamiński sp. z o. o.,
ul. Owsiana 62, 40 – 780 Katowice
- 5/. Gmina Miasta Pyskowice – Burmistrz Miasta Pyskowice, ul. Strzelców Bytomskich 3, 44 – 120 Pyskowice
- 6/. Skarb Państwa – Starosta Powiatu Gliwickiego, ul. Zygmunta Starego 17, 44 – 100 Gliwice
- 7/..... – adres w aktach sprawy
- 8/. Zawiadomienie przez obwieszczenie – art. 49 kpa w związku z art. 74 ust. 3f ustawy –
- 9/. Aa.

Do wiadomości:

- 1/. „EURO-EKO-POL” Leszek Kamiński sp. z o. o., ul. Owsiana 62, 40 – 780 Katowice
- 2/. Małopolska Fundacja Wsparcia Ochrony Środowiska, ul. Grzegórzecka 67F/66, 31 – 559 Kraków
- 3/. K.T.M. sp. z o. o., Gorzesław 76, 56 – 420 Bierutów
- 4/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, pl. Grunwaldzki 8 – 10,
40 – 127 Katowice
- 5/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach, ul. S. Banacha 4, 44 – 100 Gliwice
- 6/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach, ul. Sienkiewicza 2, 44 – 100 Gliwice
- 7/. Marszałek Województwa Śląskiego, ul. Ligonia 46, 40-037 Katowice

Rozdzielnik do Nr SKO.OS/41.9/88/2023/2753
Gabriela Sowa, Rakowice Wielkie 35 A, 59 – 600 Lwówek Śląski